

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 538/2014-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. septembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K. vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bardejov č. k. 4 C 126/10-43 z 5. novembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. januára 2014 doručená sťažnosť I. K. K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) č. k. 4 C 126/10-43 z 5. novembra 2013 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva, že okresný súd napadnutým uznesením vyzval sťažovateľa, aby si v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zvolil advokáta, ktorý ho bude zastupovať v dovolacom konaní, a zároveň aby v uvedenej lehote predložil okresnému súdu splnomocnenie udelené zvolenému advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní, a to pod následkom zastavenia dovolacieho konania v prípade, že tak žalobca v uvedenej lehote neurobí.

Podľa názoru sťažovateľa okresný súd označeným uznesením na neho „*uvalil bremä, ktoré... nie vlastnou vinou nedokážem uniesť a k tomu ešte bez toho, aby som mal možnosť proti tomuto jeho tvrdému rozhodnutiu použiť akéhokoľvek opravného prostriedku*“. Sťažovateľ vidí porušenie označených práv v tom, že týmto uznesením mu je „*bránený prístup k spravodlivosti a tým bardejovským súdom sú porušované nielen v úvode spomínaná rezolúcia VZ-OSN a náš ústavný zákon s Listinou..., ale aj Európsky Dohovor, judikatúra ktorého jasnou rečou hovorí, že kde niet súdneho procesu, tam niet ani spravodlivosti*“.

Sťažovateľ svojou sťažnosťou vo veci navrhuje vydanie takéhoto rozhodnutia:

„1./ Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. K. boli v zmysle čl. 46, ods. 1/ v spojení s právami ods. 1/, čl. 6 Dohovoru v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Bardejove pod č. k. 4C 126/10 – jeho uznesením, zo dňa 5.XI.2013 porušené, ktoré súčasne zrušuje.

2./ Priznáva I. K. K. spravodlivé finančné zadosťučinenie vo výške tisíc eur, ktoré je mu povinný Okresný súd v Bardejove uhradiť najneskôr do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.

3./ Ukladá Okresnému súdu v Bardejove uhradiť aj vzniklé súdne trovy...“

V sťažnosti doručenej ústavnému súdu, ako aj v jej doplnení z 27. januára 2014 sťažovateľ súčasne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh (sťažnosť) predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľ ani po doručení výziev z 29. januára 2014 a 1. apríla 2014 neodstránil nedostatok sťažnosti spočívajúci v absencii

zákonom predpísaného povinného právneho zastúpenia v konaní o sťažnosti pred ústavným súdom napriek tomu, že v žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní bol ústavným súdom odkázaný na Centrum právnej pomoci (ďalej len „centrum“). Ústavný súd zároveň poznamenáva, že sťažovateľ už bol v konaniach v iných svojich sťažnostiach viackrát poučený o nevyhnutnosti právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, ako aj o právomoci centra, pokiaľ ide o ustanovenie takéhoto právneho zástupcu, no túto zákonnú podmienku v skutočnosti dlhodobo ignoruje.

Ústavný súd nadväzne upriamuje pozornosť na to, že sťažovateľ okrem strohej konštatácie o podľa neho nepochybnom porušení v sťažnosti označených práv postupom okresného súdu ich namietané porušenie v označenom konaní bližšie neodôvodnil, a teda nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti medzi napadnutým uznesením okresného súdu a namietaným porušením označených práv. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti má však významné procesné dôsledky. Je totiž základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nevyhnutnou podmienkou konania ústavného súdu o individuálnej sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy je vznesenie relevantných námietok zo strany sťažovateľa spočívajúcich v uvedení skutočností svedčiacich o porušení jeho základných práv alebo slobôd rozhodnutím, opatrením, procesným postupom, príp. inou aktivitou alebo nečinnosťou konkrétneho orgánu verejnej moci (orgánu štátnej správy, územnej alebo záujmovej samosprávy, súdu atď.). Vznesenie takýchto námietok však sťažnosť v podstate neobsahuje.

Týchto skutočností si sťažovateľ napokon musí byť vedomý, keďže ústavnému súdu zaslal už 288 sťažností, z ktorých mnohé boli odmietnuté aj z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí. Vzhľadom na uvedené aj v tomto prípade ústavný súd konštatuje nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a už z tohto dôvodu predmetnú sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá v celom rozsahu, ústavný súd už o ďalších požiadavkách sťažovateľa nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2014